

[Ole Henriksen.]

ligt stemt over for. Vi har sympati for retsforbundets tanker, og vi vil gerne medvirke til at prøve på at finde frem til en anden valgmetode, som kan give en større folkelig repræsentation i radiorådet, altså noget i retning af at vi får en kombination af politikere og repræsentanter for forskellige befolkningsgrupper. Men vi tror ikke rigtig på det direkte valg – i hvert fald ikke som det er beskrevet i forslaget her. Det direkte valg vil nok være en meget omstændelig affære. Bl. a. vil det jo ikke ved udsendelse af licenskortet som en slags stemmeseddel entydigt være én person, man henvender sig til, det vil nærmest blive en familiestemmeseddel, og det tror jeg nok vil forflygtige demokratiet en lille smule.

Desuden er vi bekymret over den foreslåede åbning, over for reklame inden for forskellige områder. Det er selvfølgelig ikke noget vi kan medvirke til.

Hvad angår lovforslaget fra det konservative folkeparti, er vi af den opfattelse, at ansvaret for information om statens virksomhed i almindelighed skal ligge hos radiorådet og ikke hos en eller anden minister.

Endelig kan vi om hr. Poulsaards, fremskridtspartiets forslag sige, at vi ønsker den folkelige repræsentation i radiorådet bevaret og udbygget. Det er muligt, at disse amtsprogramråd er kommet ind på et forkert spor eller ikke fungerer efter hensigten, men så synes jeg, man ved den kommende revision må sørge for at de kommer til at virke efter hensigten.

Nørhønd (DKP):

Da vort partis ordfører, fru Tove Jørgensen, er blevet nødsaget til at forlade salen, skal jeg bare ganske kort anføre nogle af de synspunkter, som hun ville have fremført.

Vi er enige i de betragtninger, som flere har været inde på, at det ikke kan nytte at pille ved problemerne i forbindelse med radioloven sådan dråbevis og lidt efter lidt. Når der er givet tilsagn om en samlet gennemgang af radioloven fra ministerens side, så vil vi mene, at det er rigtigt at tage debatten om alle de problemer, der er knyttet hertil, i den forbindelse. Vi erkender i allerhøjeste grad, at der er store og omfattende problemer at gå ind på i den forbindelse, men derfor er det måske netop ikke særlig heldigt at tage fat på behandlingen midt i det hastværk, som vi har for øjeblikket.

Om hr. Poulsaards forslag nr. L 141 skal jeg sige meget kort, at vi simpelt hen ikke er overbevist om, om man kan sige, det har vist sig, at oprettelsen af amtsprogramrådene har været fejlagtig, og vi afviser forslaget.

Fru Annelise Gotfredsens lovforslag vedrørende den statslige informations særlige stilling i hele ordningen forbavser os en lille smule; det plejer ikke at være fra den side man mener, at statslige organer skal kunne sættes ind på en så central måde, som der her er tale om. Vi er ikke særlig overbevist om, at det vil løse nogen som helst af de problemer, som man prøver at berøre i samme sammenhæng.

Med hensyn til retsforbundets lovforslag nr. L 146 så findes der intentioner i det, som vi står positivt over for; et forsøg på at finde en eller anden form for bredere sammensætning af radiorådet må utvivlsomt indgå i en ny radioordning. Men vi er ikke voldsomt overbevist om, at det skal gøres på den måde, som retsforbundet her foreslår.

Der er en afgørende tanke, som vi ikke er enige med retsforbundet i. Hele deres forslag bygger jo på opretholdelse af licensprincippet. Vi mener, at situationen har udviklet sig sådan, at en finansiering af radio og fjernsyn ad skattevejen er den rigtige måde at gribe tingene an på. Det vil kunne gøres enklere, og det vil sikre en progression, som er mere rimelig end licensbetaling. Hvis der skal vælges et radioråd på grundlag af licensindbetalingskortene, så skaber det problemer om, hvem af licensindehaverne der skal stemme. Det kan naturligvis give anledning til mange interessante diskussioner i familiekredsen og kan muligvis virke inspirerende på familielivet, men jeg tror dog ikke, det er udvejen i den givne forbindelse. Hvis man finansierer ad skattevejen i stedet for, så er man i hvert fald kommet uden om det problem.

Vi har også bemærket os, at i retsforbundets forslag lader man døren stå åben for at indføre reklamefinansiering af radio og tv. Det mener vi at døren skal lukkes ganske eftertrykkeligt i for, og håber, at det også kommer til at præge den endelige lovgivning.

Med hensyn til radiorådets sammensætning vil jeg mene, at det, der meget ofte gentages i den offentlige debat, at man skal afpolitiser og holde de politiske partier væk fra radiorådet osv., ikke er rigtigt, for uanset at radiorådets basis godt kan gøres bredere og anderledes,